

skoler har deltaget i, tager de ønsker med, som de frie skoler har lagt vægt på, og som de har talt om i flere år. Jeg kan slet ikke forstå, at fru Antorini kalder det en sammenblanding. Jeg kalder det ualmindelig sund fornuft. Men nu er det altså to lovforslag, fordi vi har imødekommet oppositionens ønske.

Kl. 10:21

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:21

Christine Antorini (S):

Når vi fra oppositionens side har ønsket at dele lovforslaget i to, har det netop været for at udstille, at det jo er en helt anden ting, som de borgerlige partier, herunder Venstre, vil åbne for. Og det er generelt at åbne for, at man kan sende børn ganske tidligt i børnehave.

Hvis vi skal gå ind på de præmisser, som Venstre og De Konservative er kommet med, altså at det handler om modenhed, vil jeg spørge: Hvor når er barnet så modent? Hvis man vurderer, at barnet er modent som 2-årig – hvem det så end er, der skal vurdere det – skal det så i børnehaven med den dårligere normering, der er i forhold til en vuggestue?

Der er en grund til, at der er forskellige normeringer i vuggestue og børnehaven. Det er, fordi det er forskellige aldre og de har brug for mere omsorg og pasning og en anderledes pædagogisk udvikling i vuggestuen. Det er den diskussion, vi har ønsket at tage, og vi må bare konstatere, at de borgerlige partier er enige om, at det er hip som hap, hvor mange voksne der er til de små. De kan bare starte tidligere og måske også tidligere, end når de er 2½ år. Det må man jo forstå, når argumentet pludselig handler om modenhed.

Kl. 10:22

Formanden:

Tak til fru Christine Antorini.

Vi er på ordførersiden, og det er hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Venstrefløjens budskab her er jo sådan set: Jeg er politiker, og derfor ved jeg bedst, hvad der er bedst for jeres børn.

Jeg synes, det er et interessant budskab at give forældrene, et meget interessant budskab. Jeg synes faktisk, at man skal begynde at føre valgkamp på det. Det synes jeg ville være alle ti-

ders, så vi virkelig kan få skitseret, hvor skillelinjerne går i dansk politik.

Det er en virkelig absurd tankegang, der bliver lagt til grund her – en virkelig absurd tankegang, at vi skal stå herinde og sige til forældre, der ønsker at få deres børn i et privat pasningstilbud, at det skal de først kunne få, når børnene er 3 år. Det er det, vi vil sige til forældrene. Det er mig altså en gåde.

Men det er meget fint, for hvis man bor i Ikast-Brande Kommune, hvor man sender børnene fra dagpleje til børnehaven, når de er 2 år og 9 måneder – det skulle være fast praksis der – så skal børnene altså i de 3 måneder, der er, til de fylder 3 år, lige forbi en kommunal børnehaven, før de kan komme over i en privat børnehaven, hvis forældrene altså fra starten af har ønsket, at børnene skal over i en privat børnehaven, når de slutter i vuggestuen. Det er da noget underligt noget. Det er jo det, der er konsekvensen af, at man fastholder det nuværende regelsæt. Det er en mystisk, mystisk tankegang.

Vi forstår det sådan, at det i Faaborg-Midtfyn Kommune ikke er systematisk, men jævnligt, at børnene bliver sendt ud af dagplejen 5 til 6 måneder, før de fylder 3 år. I den kommune er der altså et hul på 5 til 6 måneder, hvor man som forældre kan komme og sige: Vi har fundet ud af, at vores barn skal gå på en friskole, og det skal være en bestemt friskole. I tilknytning til den friskole er der et privat pasningstilbud, og det vil vi også gerne have vores barn får. Nu har I jo som kommune skrevet vores barn ud af vuggestuen, så nu vil vi godt have vores barn derover. Så siger man: Det må I ikke. Det, I derimod må, er, at I enten må spørge, om I kan få orlov fra jeres arbejdsplads, hvor I så kan gå hjemme og passe jeres barn – det kan godt være lidt vanskeligt på arbejdsmarkedet – eller I kan sætte jeres barn i en offentlig børnehaven, og når barnet så bliver 3 år, og der kan så gå 3-4 måneder, kan barnet så overføres til det pasningstilbud, som I oprindeligt ønskede jer.

Det er da noget mærkeligt noget. Og når man fra venstrefløjens side tit taler om tryghed for børnene, er det da noget mærkeligt noget, at man ikke vil give forældrene den ret til at selv at bestemme.

Der er også en lang række andre kommuner, hvor det er kutyme, at børnene sendes ud af eksempelvis dagpleje eller vuggestue, før de fylder 3 år. Der skal man jo bare vide, at hvis man er forælder i en af de kommuner, hvor det er tilfældet, kan man ikke regne med en hjælpende hånd